

SPORT | Vysočina

Nynější šéf fotbalových sapeláků, kdysi janovických, **JIRÍ BABÍNEK (54)** na první postup do přeboru rád vzpomíná:

Byla to pro nás výzva a nakonec velký úspěch

deník
Menší obce
v krajském přeboru

VÍT BRABEC

Polná – Fotbalisté z Janovic před více než čtyřiceti lety založili klub, aniž tušili, že v budoucnu bude stálíci mezi celky hrajícími regionální soutěže. Ačkoliv je už tento název pouze minulostí, budou Janovice, momentálně TJ Sapeli Polná, vždy brány jako nejmenší ves hrající krajský přebor. S tímto názvem v něm vystupovaly tři sezony. Na to, jaká cesta k tomu vedla, zavzpomínal předseda Jiří Babínek (na snímku).

Zapátrejme do minulosti. Jak klub vznikl?

Dne jedenáctého srpna devatenáct set sedmdesát osm založili v kulturním domě v Janovicích bratři Cinkové, bratři Bratršovi, Jan a Rudolf Vomelové a spol. tělovýchovnou jednotu Vysočina Janovice. Vysočina proto, protože místní zemědělské družstvo Vysočina bylo po dlouhá léta jediným garantem klubu.

V Janovicích se ale fotbal hrát na soutěžní úrovni nemohl. Chybělo hřiště?

Bohužel je tam menší hřiště, takže se hledaly varianty, kde hrát. První sezonu to bylo v Rybném, další rok ve Stříteži.

Nakonec vyhrála varianta postavit travnatou plochu v nedaleké Stáji.

Po dvou letech dřiny tam došlo ke kolaudaci vlastního hřiště. Od sezony 1980/1981 se zde hrají soutěžní utkání. Dilem hráčů, funkcionářů a příznivců vznikl nový sportovní stánek. Tisíce brigádnických hodin odpracovaných na trávníku, kabinách, oplocení a zábranách za brankami byl položen základ dalšího vývoje klubu.

Takový postup, nést název vesnice a hrát v jiné, je ale netradiční.

Je to trochu nešťastné a možná i trochu divné. Ale tak to je a my si vážíme podpory obce Stáj a jsme rádi, že tam můžeme sportovat. Myslím si, že za ta léta nás již přijali za vlastní, i když jak říkáte, s tím názvem je to nešťastné již od samého počátku. (úsměv) Zajímavostí je, že nejen ve Stáji, ale i v Janovicích o nás vedou záznamy v obecní kronice. A bývalé JZD Vysočina Janovice, momentálně Družstvo Vysočina, nás určitým způsobem podporuje stále.

Vývoj byl i co se týká názvu...

Přesně tak. Původní TJ Vysočina Janovice jsme hodně vděční. Od prvního ledna devatenáct set devadesát šest došlo ke změně názvu na TJ SAPELI Janovice, když do klubu vstoupily generální partneri SAPELI Polná a Truhlářství Bradáč (později SABRA dřevovýroba – pozn. autora). Po dalších pěti letech pak došlo do základě

ALL STAR SAPELI. Tito hráči se výrazným písmem zapsali do historie klubu ze Stáje. Horní řada zleva: Petr Tržil, Ivan Rezničenko, Luboš Rychtecký, Jakub Lokvenc, David Padrnos, Tomáš Reiterman, Petr Barák, Štěpán Bambula, Pavel Krpálek, Libor Hamara. Dolní řada zleva: Petr Klíma, Lukáš Slezák, Milan Špendlíček, Patrik Fišer, Filip Dvořáček, Matěj Brnický, Jan Vacek, Petr Dvořáček, Petr Koubek. Foto: archiv TJ Sapeli Polná

dohody s oběma firmami k další změně na TJ SAPELI POLNÁ.

Další „raritou“ sapeláků je netradiční start domácích zápasů. Nedělní dopolední půl jedenáctou vymyslel kdo?

Abych se přiznal, ani nevím. Hrál se takhle od začátku a my to jen převzali. Myslím, že je to dobrý čas. Můžete se v neděli dopoledne ještě věnovat rodině nebo jet na další fotbal. Je ale fakt, že někdy někteří hráči vypadají unaveně, ale to už k tomu patří. (smích)

Pojďme k samotnému fotbalu. Tým se postupně pracoval do krajských soutěží a zanedlouho se dostal až do přeboru. Bylo to cílem?

Když jsem tam začínal a byli jsme poslední ve třetí třídě, nemyslel jsem si, že pojedeme po takové vlně. Ale byly to postupné krůčky. Ona se ta kvalita kádra, jak se nabalovali kamarádi, zvedala. Sedmnáct let jsem pískal. Měl jsem velký přehled o vhodných fotbalistech a řada z nich se v našem dresu objevila. A myslím, že většina z nich se snažila hrát co nejlépe. Když už na to hřiště šli, chtěli, aby to nějak vypadalo. A když viděli v průběhu sezon, že je možnost hrát o postup, bylo jasné, že se o to budou chtít poprat. Byli to soutěživí tipy, a já k nim patřím také.

Tým tehdy vedl trenér Jan Klíma. Jaký byl?

S Honzou jsme získávali čím dál tím více informací ohledně tréninků, hodně jsme čerpali od Pepíka Vrzáčka. Honza si to zkoušel a jako trenér samouk dokázal velké věci. Myslím, že to mělo hlavu a patu, a v té době to vedl super. Hlavně to byl kluk, který tu hrával, vyšel z klubu a měl tu kamarády. Věděli jsme, co od sebe čekat

a žili tím. Klidně jsme se pomalu celou sobotu hádali o jeden post, než to rozsekli. A myslím, že to cítila i kabina, že jsme pro to doslova dýchali.

Kteří hráči byli na hřišti v té první postupové sezoně do krajského přeboru tahouny?

Opírali jsem se o Milana Špendlíčka, Tomáše Reitermana, který s námi ještě hraje, o gólmána Pavla Krpálka, Petra Dvořáčka a zmínil bych i Libora Hamaru. Byli tu i další skvělí fotbalisté. Třeba Mirek Fišer a Peta Mareš.

Bylo těžké tehdy poprvé postoupit?

Byla výhoda, že postupovaly dva týmy, tím pádem to bylo o něco snazší. Ale když si to vezmu, kvalitu jsme mít museli, protože jsme byli třeba před Velkou Bíteší nebo Chotěboří.

Byly to nervy, strachovali jste se o postupovou příčku až do posledního kola?

Tohle už nevím, to bych musel vytáhnout kroniku. Každopádně to byla velká výzva a to, že se to nakonec povedlo, byl velký úspěch.

Dá se říci, že alfou a omegou byla i skvělá parta?

I když byl každý persona a svůj, nebyla tam hádka, nebyl tam hozený púllitr a žádná ostuda. Všichni se uměli bavit, uměli spolu jezdit na dovolené. Byl to nejen fotbal, ale spousta věcí okolo. A tak by to mělo být. Ani nad nimi nemusel být žádný direktor a dráb, i když nějaká kázeň být musela.

Nebáli jste se trochu toho, že krajský přebor bude nad vaše síly?

Myslím, že největší obava byla v první sezoně v betřídě, protože tam jsme za toho půl roku jasně viděli, jaký to je oproti okresu skok. Ale pak

už byl tým vyzrálejší, a šli jsme do toho s tím, že to buď půjde, nebo nepůjde. Snažili jsme se jeden dva posty ročně posílit, ale jen v rámci možností, protože u nás ti hráči jsou víceméně dlouhověci, a nikdo nikomu neříká, že už má končit.

Jak je vaše strategie, aby to dlouhodobě fungovalo?

V posledních deseti letech nic neplánuji, protože už párkrát jsem byl na vázkách, buď z rodinných nebo zdravotních důvodů, že nad tím zavřu dveře. Ale z toho by byla čtvrtá třída, a to si člověk říká, že by to byla škoda. Proto jdeme od sezony k sezoně. Cílem je hrát každý rok co nejlepší fotbal, aby nás to hlavně bavilo, abychom se rádi scházeli a měli dobrou partu. A pokud jsem cítil, že má tým na víc, tak jsme trochu zatlačili, aby ty výsledky byly lepší. Pokud to má k něčemu vypadat, tak za to musíme všichni „dýchat“!

Dostali hráči někdy pořádně „za uši“?

V jedné sezoně, kdy jsme to měli skvěle rozjeté, jsme pět posledních kol prohráli. Oni z toho už měli prču, nedali si říct. Přitom jsme mohli dopadnout i lépe než na třetím místě. A kluci si to pak zpětně vyčítali, že nezabrali, protože mohli klidně atakovat i postup. Já jsem byl hodně našťavaný a nepřišel jsem ani na končák.

Dvakrát jste také museli „kousat“ sestup. Co se přihodilo?

Poprvé jsme sestoupili i proto, že jsme doma s Bystřicí nedali penaltu na 3:0, a oni pak vyrovnali nebo to otočili a my skončili třetí od konce. Ale i tak bychom šli asi dolů, protože bylo v plánu udělat nové kabiny, a bylo by to pro nás finančně složité. A ten další sestup byl dobrovolný. Po sezoně v roce dva tisíce osm jsme si sedli a vyšlo nám z toho, že kluci chtějí raději hrát ářtřidu, i když skončili osmí v přeboru. Bylo to rozhodnutí hráčů.

Ale na přebor jste nezanevřeli, po třech sezonách jste se vrátili a od roku 2011 jste pravidelným účastníkem. Dokonce jste dvakrát atakovali nejvyšší příčky. Nemrzelo vás trochu, že jste nesáhli po divizní metě?

Ono to má dvě stránky. Určitě by to mohlo být pěkný zážitek a klidně bychom to

i mohli ustát, kdyby to špatně dopadlo. Ale na druhou stranu ti starší hráči by si nezasloužili, aby je na hřišti honili nějakí mladí atleti a dělali si z nich srandu.

d celý text na DENIK.CZ

TJ Sapeli Janovice/Polná v krajském přeboru

Sezona 2004/2005	8. místo - 31 bodů
Sezona 2005/2006	12. místo - 24 bodů (sestup)
Sezona 2007/2008	8. místo - 44 bodů (dobrovolný sestup)
Sezona 2011/2012	4. místo - 49 bodů
Sezona 2012/2013	5. místo - 43 bodů
Sezona 2013/2014	7. místo - 44 bodů
Sezona 2014/2015	5. místo - 53 bodů
Sezona 2015/2016	7. místo - 40 bodů
Sezona 2016/2017	3. místo - 55 bodů
Sezona 2017/2018	7. místo - 39 bodů
Sezona 2018/2019	9. místo - 33 bodů
Sezona 2019/2020	12. místo - 10 bodů (pouze podzim - 13. kol)
Sezona 2020/2021	6. místo - 14 bodů (pouze podzim - 10. kol)

Obec Janovice

Ačkoliv se v Janovicích nikdy fotbal na soutěžní úrovni nehrál, dlouhá léta byla tato vesnice a později nejvzdálenější část města Polná zapsána mezi fotbalové kluby. I proto je s počtem do dvou set obyvatel nejmenší obcí, která kdy hrála krajský přebor.

Obec Stáj

Nachází se na moravské straně historické zemské hranice Čech a Moravy. Od Polné je vzdálena osm kilometrů, do Janovic je to poloviční vzdálenost. V roce 2020 evidovala tato ves 173 obyvatel. Fotbalové hřiště zde stojí od roku 1980.

Historie klubu

Založení 1978 jako TJ Vysočina Janovice
Změny názvu 1996 na TJ Sapeli Janovice
 2011 na TJ Sapeli Polná
Hřiště první dvě sezony se hrálo v Rybném a Stříteži
 od roku 1980 na vlastním travnatém hřišti ve Stáji
Klubové barvy červená a bílá
Největší úspěch 3. místo v KP v sezoně 2016/2017
Webové stránky www.tjsapeli.polna.cz

